

De Sfinx, de 4 krachten, en de 3 heiligdommen in de mens.

Over de Sfinx is reeds veel literatuur te lezen. Dit artikel beoogt een paar spirituele elementen van de Sfinx te belichten, alsmede enige aanverwante esoterische, astrofische facetten.

Wij kennen de Sfinx bij de grote piramide van Gizeh. Zijn blik is al 12.000 jaar gericht op het oosten. (*Aan te raden is het boek van Willem Witteveen: 'De grote piramide van Gizeh'*). De sfinx is een mysteriedier en bestaat uit 4 dieren die precies overeenkomen met de 4 dieren van het vaste astrologische kruis. Dit kruis zijn feitelijk de allerhoogste engelen van de eerste Hiërarchie: Tronen, Cherubijnen en Serafijnen. (*Zie meer over engelen artikel op mijn site*). Deze engelen hebben de eerste Aarde, die esoterisch Saturnus heet, geschapen, zodat wij mensen nu over een stoffelijk lichaam kunnen beschikken. (Wij bewonen nu de vierde Aarde). De vier dieren (van het vaste kruis), die deze engelen spiritueel vertegenwoordigen, zijn: Stier, Leeuw, Schorpioen/Vuurvogel-Adelaar, Waterman of Watermens. En dit zijn dus ook precies de vier dieren waaruit de Sfinx bestaat! (Note: er zijn veel varianten, vele soorten sfinxen, mannelijk-vrouwelijk, door mensen gemaakt. Hier gaat het om De Sfinx in Gizeh).

Astrologisch wordt gezegd dat de mens bij Stier (Huis 2) eerst in/op de *aarde* moet werken. Bij Leeuw (Huis 5) wordt de zon, het *vuur* van het verlangen naar geluk, heil, geactiveerd. Dan vindt bij Huis 8, het *waterelement*, het Huis van dood en wedergeboorte = Schorpioen-Vuurvogel de grote beproeving plaats: òf regenereren òf degenereren. De Schorpioen kan als enige dier zichzelf met zijn engel doden. Dit betekent dus: òf endura=ondergaan in de Kracht Christus=regeneratie, òf louter doodgaan ofwel stagnatie=kristalisatie=degeneratie. Bij regeneratie vindt er een opstanding plaats waardoor de mens vanuit Huis 8, als Vuurvogel nu opstijgt als Adelaar, =*lucht*=-Ik-, naar Huis 11, de Waterman, ofwel de 'Nieuwe' Mens. Bij degeneratie in Huis 8 slaagt de Vuurvogel niet, en vervalt de mens naar een (lagere) Gier.

Ook postuurlijk zal de toekomstige, niet in transmutatie geslaagde mens, terugvallen naar Leeuw en Stier. Die mens zal werkelijk letterlijk gaan lijken op een Leeuw en/of een Stier! Terwijl de getransfigureerde mens, de Waterman/mens, de komende nieuwe mens (term van Jan van Rijckenborgh), edele trekken in het gelaat krijgt en mede daardoor te herkennen is. (Nu is dat nog niet goed te herkennen; maar naar de toekomst zal dit steeds sterker worden). Zo zijn dan alle vier de elementen *aarde, vuur, water en lucht*, zowel stoffelijk als etherisch getransmuteerd, in vibratie verhoogd, naar de vier 'heilige' spijzen, en tezamen zijn zij geworden de vijfde ether, de kwint-essence. (*Zie bv. artikel op mijn site zeshoek en Christus*). Deze mens is in Christus ondergegaan en weer opgestaan, en zodoende bevrijd van het wiel van geboorte en dood. In principe maakt deze mens geen karma meer. Zijn incarnaties zijn nu vrijwillig: in overleg met de hogere engelen wordt hiervoor de beste mogelijkheid bepaald.

Terugkomend op de Sfinx, die zoals gesteld ook deze voornoemde 4 dieren vertegenwoordigt (*waarbij de Watermens natuurlijk niet een echt dier is. Trouwens met de dieren wordt niet het dier dat wij kennen bedoeld, maar de grootse microkosmos achter dit dier. Het dier dat wij kennen is eigenlijk maar een ledemaat van die microkosmos. Gezien vanuit de microkosmos zijn zij alle vier even goddelijk en groots; de uitstraling in de kosmos ervaren wij dus anders*), kan dus, net zoals astrofisch, gezegd worden dat de Sfinx de mens uitnodigt en begeleidt naar het endura, de ik-versterving door zelfovergave in Christus (*in Jesu-Christo morimur*).

Oorspronkelijk (o.a. volgens Jan van Rijckenborgh) waren er 4 sfinxen om de piramide van Gizeh waarvan er nog maar 1 overgebleven is, de bekende Sfinx die op het oosten is gericht.

Daarom vertegenwoordigt deze Sfinx het hart, ofwel de tempel, het heiligdom van de ziel (is esoterisch: *water* = astraal) en wekt het verlangen van het hart op om terug te keren naar het oorspronkelijke vaderland, het verloren godsrijk, d.m.v. heel-heiligwording, transfiguratie. De tweede sfinx stond op het zuiden en richtte zijn hoofd omhoog waardoor hij het *vuur* (van de zonnegod Ra op het hoogtepunt van de dag) ontstak, ofwel de werkzaamheid van Christus. Deze sfinx drukte dankbaarheid uit. En de mens ervoer de sfinxen-uitstraling tot in zijn ziel. De derde sfinx keek op het westen, de zonsondergang, en associeerde met de *lucht*, de hemel. Deze sfinx drukte aanbidding uit. (Zoals dus het *vuur* etherisch is, is de *lucht* het -Ik-). De vierde sfinx stond op het noorden en hield zijn blik gericht op het hart van de aarde, de Zon ter middernacht. Hij associeerde met de *aarde*. Deze sfinx was de meest glorievolle, hij was de ware magiër, de priester-koning, de overwinnaar, de opgestane in Christus. De derde en vierde sfinx vertegenwoordigden het ‘zo boven zo beneden’, de wet van Hermes, ofwel: zo de hemel is zo is ook de aarde (in feitelijke aanleg, zie verderop meer hierover).

De Zon voltrok met de vier sfinxen alzo een cirkel om de piramide. De Zon is zowel de cirkel als de stip (is in dit geval de piramide). Dit is ook het symbool van de Zon (cirkel met stip). De cirkel is ook de begrenzing van onze dialectische wereld, is de slang Ouroboros, en zij is de eerste hiërarchie engelen (Tronen, Cherubim en Serafim). De cirkel is dus de Dierenriem, is goddelijk van aard, net als de stip. (De zodiakale dieren zijn geestelijk gezien het zuivere dier, en hebben niet hun diervorm gekregen door sterrenlichtpuntjes met elkaar te verbinden). De Zon (Ra) is door Christus, de Zoon Gods, die op de Zon zijn standplaats had voordat Hij afdaalde naar de aarde, geheel doorchristelijkt, geheiligd goddelijk. De Zon behoort dus ook tot de statica, net als de cirkel (*en er na*), die is de Zodiak, en is de eerste Hiërarchie engelen. De dialectiek is het gebied tussen stip en cirkel, het fysieke gebied waar wij moeten oefenen. Christus, als Goddelijke Kracht, helpt ons hierbij. Hij is daarom de straal van stip naar cirkel. Christus werkt nu op aarde door het kruismysterie van Golgotha; vandaar dat de aarde het symbool heeft van een cirkel met een kruis erin. Op aarde moeten wij het eigen kruis dragen.

Zo zijn er dan drie heiligdommen of tempels in de mens: hoofd, hart en bekken (handelen). Deze 3 ikken corresponderen respectievelijk met de geest, de ziel en het biologische lichaam. En in termen van de elementen correspondeert het hoofd, de Geest, het denken met het *vuur*; en het hart, de Ziel, het voelen met het *water*. De wil, het handelen is het bekken, het lichaam. Wij dienen het ‘zo boven zo beneden’ te practiseren in christelijke navolging, in ‘juiste’ arbeid met hoofd, hart en bekken, om de aarde *gelijkwaardig te laten worden aan de hemel*. Dit is het doorchristelijken, doorgeestelijken van de aarde waardoor zij tevens in de volgende incarnatie als (esoterisch genoemd) Jupiter de juiste, de beste startmogelijkheden kan bieden. Lukt het ons niet, dan, zo wordt gezegd, baart onze Aarde een dode Jupiter waarop Ahriman heer en meester is en niet Christus! (zie boek Duin van Frank Herbert, met Paul Muad Dib en de baron van Harkonnen, als de representanten van Ahriman, op zijn best en op zijn slechtst).

De sfinx roept dus op tot wedergeboorte, de bevrijdende weg in de Kracht Christi, net zoals de astrofische deze weg wijst door middel van de geestelijke planeet- en zodiakale werkingen. *Zie in dit verband de apocalips van Johannes waar ook dezelfde vier dieren voor God staan!* Zo zal dan door in de navolging van Christus te staan, niet alleen de ‘eigen’ microkosmos gereinigd, geheiligd worden door transmutatie en transfiguratie, maar ook onze Aarde, en eigenlijk de gehele dialectiek. Als ooit alle mensen hierin zullen slagen (=op Vulcanus, de 7^e incarnatie van onze Aarde), dan zijn wij allen *god* geworden en zijn dan medescheppers naast God. De dialectiek is dan opgetrokken in de statica (stip en cirkel, zoals de Zon en Zodiak).

Paul Wink, met dank aan J. van Rijckenborgh en vele anderen.

De Sfinx bij de piramide van Gizeh

De sfinx, oorspronkelijk met Stierpoten, Leeuwenlichaam, Adelaarvleugels en Mensenhoofd.

